

26.1.8

10a (יום גנוסיא של מלכיהם) → 11b (לזבזבו חייטין בחגתא דטייעי שאני חגתא דטייעי דלא קביעא) → 11b

1. הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד: עובדיה א:ב
 2. גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל כנפים יגיד דבר: קהלת י:ג
 3. והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו פי ה' דבר: עובדיה א:יח
 4. שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את חללי חרב המה את ערלים ישכבו ואת ירדי בור: יחזקאל לב:כט
 5. הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם ה' כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם ה': זכריה ב:ג
 6. והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם לה': שמות כט:כח
 7. וה' הלך לפניהם יומם בעמוד ענן ולילתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: שמות יג:כא
 8. ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם: תהלים קכא:ח
 9. ויאמר ה' לה שני גיים גוים בבטןך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: בראשית כה:כג
 10. כמעשה ארץ מצרים אשר שבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחוקתיהם לא תלכו: ויקרא יח:ג
 11. בשלום תמות וכמשפחות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון יספרו לך כי דבר אני דברתי נאם ה': ירמיהו לד:ה

- I Definition of יום גנוסיא – day when crown prince (heir to Caesar, in those cases when Senate allowed for dynastic succession, such as when Marcus Aurelius made such a request in c. 180 CE) – v. 1
 - a Tangent: stories of אנטונינוס (Marcus Aurelius [211-217 CE]) and רבי (vv. 2-4, 9)
 - b Tangent: story of קטיעה בר שלום (Flavius Clemens?) who converted (during reign of Domitian – 81-96 CE) (vv. 5-6)
 - c Tangent: story of אונקלוס and the three Roman units that came to arrest him (vv. 7-8)
- II Analysis of dispute ר"מ/חכמים about יום המיתה (whether or not it requires funerary burning to be banned)
 - a Inference: ר"מ holds that שריפה is not a חוקת עכו"ם (ritual) that itself generates a ban
 - i And therefore: חוקת עכו"ם hold that שריפה is inherently a חוקת עכו"ם
 - ii Challenge: ruling (per v. 11) allowing funerary burning for Jewish kings (not a violation of v. 10)
 - iii Answer: all agree that burning is **not** a חוקה
 - 1 Dispute: whether all royal funerals include pagan worship (ר"מ)
 - (a) Or: only ones important enough to warrant שריפה also have ע"ז (חכמים)
 - iv Tangent: discussion re: מלכי ישראל of שריפה – what is burnt?
 - 1 Note: similar funerary rites are practiced for death of נשיאים (Patriarch of סנהדרין)
 - 2 Answer (ר' פפא): his bed, bedclothes,
 - (a) Story: אונקלוס burned 70 מנה worth of הזקן ר"ג's effects at his death
 - (b) Challenge: we also lame horses at king's death
 - (i) Answer: that is his personal horse (that no one else should ride on it)
 - (c) Challenge: we also lame other animals, as per definition of עיקור – as long as it doesn't make it a שריפה
 - (i) Answer (ר' פפא): these are the animals that would pull his personal carriage
 - III Analysis of last clauses in משנה – day of shaving and "arranging" his בלורית¹
 - a Question: what is the phrasing – shaving his beard and setting up the בלורית
 - i Or: shaving both?
 - b Answer: both are intended, as both are pagan rites
 - c Addendum (שמואל): the Romans have another festival, every 70 years (i.e. once in a potential viewer's lifetime) with a replay of the עשו-יעקב relationship - not listed as the תנא only lists yearly festivals
 - d Addendum: list of Babylonian and Persian holidays
 - e list of 5 "permanent" places of idolatry, where it is always forbidden to do business (additions)
 - f שמואל: in בבל, only the day of the festival is banned
 - i Challenge: רב יהודה allowed his students to purchase goods from Arabs on their festivals
 - ii Answer: the Arab festivals are not "fixed" → no prohibition at all

¹ The בלורית was a ritual haircut that would leave hair on top; a year (or so) later, it was all cut off and given to the gods